

Zhltněš jedním dechem a nejen na záchodě

Na sběrné dny v roce 2019 tou správnou nohou

Prosinec 2018,
Teletým crew

Drahé levné rádio

Každý sběratel

prvorepublikových rádií by chtěl a měl mít Titan VV. Rádio, které bylo ve své době asi nejlevnější na trhu a které vypadá i hraje jako krabice od bot. Dnes se prodává za hrozně ceny. I já jsem po něm zatoužil. Na zlínské burze se vyskytly dva kusy. Jeden ve velmi omšelém stavu za poměrně značnou cenu, druhý ve stavu jako z továrny, údajně i funkční, za cenu ještě 3x značnější. S ohledem na svou finanční situaci jsem zvolil přístroj č. 1, který prodával jistý zakládající člen HRČS. Jiní význační členové mi tuto volbu schválili. "No ten reprák není původní, tady ta lampa je rozbitá, no, to síťové trafo nevím, ale snad by mohlo být původní, knoflíky snad taky, ale za tu cenu se to dá." Tak jsem jej koupil. Doma jsem zhodnotil, že z přístroje jsou použitelné zbylé dvě nerozbité lampy, byť do rádia vůbec nepatřily, a zadní stěna. Síťové trafo bylo též z úplně jiného rádia, nebylo ani zapojené a elektricky tam vůbec nepasovalo. Věřme, že jej tam nenamontoval zlovolný prodejce, když potřeboval původní trafo pro sebe, ale že to udělal už někdo před ním. Rádio jsem rozebral, na další burze jsem za třetinu jeho ceny koupil daleko zachovalejší kus a chybějící díly doplnil z toho prvního vraku. Odnesl jsem si dvě poučení: 1. Nikdy se nevyplatí kupovat vrak, pokud je naděje, že se sežene lepší kus. A 2. Pokud vám zkušený sběratel říká, že si není jistý, že je ten díl původní, ale že by mohl být, znamená to, že původní není.

Detektivní Athos

Na ksichtoknize sleduji stránky

prolézačů opuštěných budov neboli urbexerů. Před pár lety se tam objevily fotky opuštěné nemocnice. Na jedné z nich byl pěkně zachovalý Athos. Fotograf však nechtěl říct, kde se toto místo nachází, jen naznačil, že to je ve Středočeském kraji. Jediným dalším vodítkem byla fotka ze střechy, kde byly vidět střechy menšího městečka a zelené kopce v pozadí.

Usedl jsem tedy k počítači a začal prohledávat mapy.cz. S ohledem na ty zelené kopce jsem se zaměřil na jižní část tohoto kraje. Po několika hodinách jsem skutečně našel areál v Jílovém u Prahy, který na fotomapě působil opuštěně. Důkazem byl nemocniční komín, jehož fotku jsem našel i na stránkách komínářů, tedy lidí, kteří na komíny nelegálně loží. Jen, co to šlo, jsme se do Jílového vypravili. Hlavní vstup do nemocnice byl uzamčen a ležel nepříjemně blízko vilové čtvrti, obešli jsme tedy areál z druhé strany od sídliště a našli díru v plotě. Nemocnice byla celá jen naše a bylo neustále co objevovat, byl to jeden z nejlepších urbexů, co jsem zažil. Vyrabovaná byla zatím jen minimálně. Nečekaným úlovkem se stal kazeťák B200, který ležel na zemi uprostřed hlavní chodby, zřejmě si ho tam někdo nachystal, nicméně my jsme byli rychlejší. Athosa jsme ve sklepě opravdu našli. Nastal logistický problém, jak kořist propašovat přes sídliště do auta a nezbudit nežádoucí pozornost. Nakonec jsme rozhodli, že na místo pojedeme druhý den brzo ráno. Někdy po páté hodině jsme tedy vyrazili a Athosa odvezli. Na koleji v Praze jsem ho potom zrenovoval a předvedl na naší poslední výstavě v Pardubicích. Nakonec se ocitl u Milanů.

Opuštěná nemocnice postupně vešla ve všeobecnou známost, dnes je zcela zdevastovaná. Na facebookových stránkách se to probíralo a někdo napsal "ani ta televize už tam není". Přiložil jsem fotku zrenovovaného Athosa. Nikdo na ni neodpověděl.

Lukáš

Hradec Králové dobývá svět svým folklórem, usiluje o zapsání na seznam UNESCO

Východočeská metropole září svým světovým unikátem, za jehož zrodem stojí nenápadný chlapík jménem Ludva. Je autorem geniálního nápadu, který se náhodou zrodil kvůli jeho nezaměstnanosti. Ludvovi se podařilo vymyslet, jak obejít problematický přístup na sběrné dvory, a to naprosto futuristickým způsobem - stáním před sběrákem a zastavováním příjezdějících aut. Brzy se tento místní folklór rozšířil i mezi jeho konkurenční sběrače, ale stále neopustil brány salónu republiky, a tak je dosud pouze místní raritou. Tohoto jedinečného hradeckého specifika si všimly i neziskové organizace jako Romové v tísni a odbor folkloristiky brněnského Romského muzea kultury, kteří společně usilují o zapsání tohoto urbanistického kulturního folklóru do světového dědictví. Ludvovi a ostatním členům folklórního souboru se již podařilo zachránit velké množství historických skvostů, které by jinak skončily v likvidaci, či jinak ekologicky zatížili prostředí.

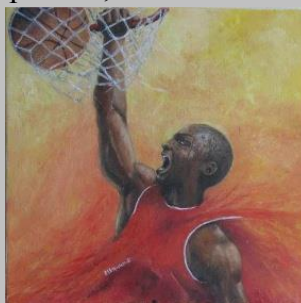
Hradec Králové od nového roku pod ochranou Unesco

Neuvěřitelné, šokující, historická chvíle pro celý národ – shodují se odborníci i veřejnost. Davy japonských turistů berou Hradec útokem.

SPORTOVNÍ VÝKONY ČESKÝCH SBĚRATELŮ

Dva jedna, čtyři osm, pět dva, remíza!

Rozruch v rekreačním středisku Teletýmu

Štěchovický poklad nalezen!?

Zapírání, nepravdy, vyhrožování. Tomu všemu čelil náš reportér. A je my se nedáme!

Zdrcující příběhy přístrojů Titan, Rubín, Athos!

Sběrné dvory jsou jich plné, útluky přeplněné, ujmě se jich někdo, nebo skončí v propadlišti dějin jako jejich kamarádi?

Nenapravitelná 5.B Upil se do nemoty!

ŠOK! Radim zadržen policií

A my se ptáme: Ne kam zmizela morálka, ale kam zmizel Radim?

Pod hromadou komunálního odpadu nalezen člověk.

Oldschoolový svetr, kterej by chtěl každé repr, XXL a ještě metr. Jóooo je to von...

Tunový zesilovač zmizel!!!

S Octavií kolem světa

Blízko, daleko, hodně, málo, rychle, pomalu – odpoví náš článek

BONUS! Televizní pohádka

Dokonce i sám likviduje neprodané kusy zdarma a na svoje náklady. "Ludva, který nebere od státu ani korunu podpory, věnuje této svoji činnosti svůj veškerý čas, a tak doufáme, že se mu dostane alespoň částečného ocenění jeho práce", říká náměstek ministerstva kultury Pavel Novák a dodává: "Pokud neziskovky a muzeum u UNESCO neuspějí, tlačíme na Magistrát města Hradce Králové, aby alespoň Ludvovi a jeho rodině zajistil bydlení přímo na některém ze sběrných stanovišť". Podobný názor na problematiku má i předseda místní organizace TOP 09 Franta Kocourek, který spolupracoval na rozvojovém plánu Hradce Králové do roku 2050. Tvrdí, že už do pěti let by mohla při nábřeží u Labe vzniknout výkupna kovových odpadů s přístupem pouze pro folklórní skupinu a dále nová čtvrť sociálního bydlení nesoucí právě Ludovovo jméno. Opozici by vyhovovala alternativa pouze přeměnování jednoho z největších královéhradeckých sídlišť "Benešovka" na "Dunovka". Držíme tedy Ludvovi palce a přejeme mnoho úspěchů.

Honza

Kontaktol už není co býval, ale lidi se snaží ojetat jiný furt stejně

Nedávno jsem se s kamarádem, co dělá v řízení leteckého provozu, bavil o Kontaktolu.

Že ten dnešní je spíše parodie na ten původní. Dovolím si tedy podělit se s vámi o tyto řádky.

Jó Kontaktol, ten fungoval a ještě tak příjemně nasládle voněl. Pak přišel Kontox a ten čpěl dost silně. V práci k nám chodil pravidelně dýler od Pure Solve a od něj sme měli různý pičifuky. Taky na ochranu elektrických zařízení a odvodňovací. Smrdělo to jako podhoubí, ale bylo to dost dobrý. Na zapalování , kabely víčka rozdělovače supr. Postříkal si, dostalo se to pod vodu, vlhkost otekla a zabraňovalo to opětovnému orosení. Nebo na různý utopený plošňáky.

Pak nám jinej ukazoval odvodňovací a ochranej sprej na el. zařízení. Vzal Narexku vrtačku, prostříkal jí tím, pak jí zapnul a za šňůru jí potopil do kýble s vodou. Vrtačka se pod vodou vesele točila. Pak jí vytáh, vyfoukal vzduchem a nic se jí nestalo. Dobrej trik! :-)

Akorát tydle kouzelníci ti nikdy neprodaj tu věc, kterou to ukazují, protože to je jedinej drahej originál a to co prodávaj jsou levný čínský napodobeniny za cenu originálu.

Kamarád mi vyprávěl, jak byl někde na trhu a tam nějakej expert ukazoval nůž, kerej nešel ztupit. On chtěl ten co to s ním ukazuje a ne ty co měl na prodej. Samo že mu ho neprodal! :-)

Jednou se ten od PureSolve nachytl, když chtěl ukázat spej na čištění skvrn od čehokoliv. Měli jsme tam vyřazenou kancelářskou židli, na který byly černý fleky, který vypadaly jako od šmíru. Nepodařilo se mu to ani náhodou. To totiž nebyly od šmíru, ale na tu židli vyteka nějaká šťáva, takže vznikla samolepka. A na to se nachytl prach, který dělal ty černý skvrny. Dokud se hloubkově nevymylo to lepidlo, tak ty skvrny byly nevyčistitelný. Kolega to pak po letech jednoduše vyčistil mycím vysavačem. Nikoho totiž nenapadlo, že to je vodou rozpustný.

A pak se nachytl na skvrně na podlaze, kde byla mázlá pneumatika od protočených kol. Tak to se mu taky nepovedlo vyčistit! :-)

Dobře se ten den ztrapnil :-)

Nejnovější zkušenost má moje máma s takyobchodníkem v papírnictví. Kupovala obyčejnej trhací kalendář na příští rok na stěnu za třicet korun. Bylo jí divný, proč nevzal ten na vrchu a když přišla domu a vybalila nákup, tak zjistila, že je na rok 2017! Takže navrchu měl jeden novej a pod nim starý a starejm lidem, který už nemůžou moc chodit a nehrozí, že hned to poběžej vrátit, takle jednoduše prodá bezcený kalendáře.

Holt dneska na blbce nenarazíš! :-)

Ivoš

My jsme zas na jaře dávali do servisu valníček. Opraveno bylo za týden. Vyzvedli jsme si ho večer s tím, že peníze přivezeme další den, neměli to ještě dopočítaný. Stejně každý den jezdím po práci kolem.

Ovšem hned po rozjetí jsem si všiml, že nejde tachometr. No neřešil jsme to a odvezl auto domů. Stejnak už byl večer, a co teď s tím. Další den tatík volal do servisu, kolik tedy máme přivést peněz, a že nejde tachometr. Asi tam zapomněli vrátit náhon, když to opravovali, říkali opraváři v telefonu.

No, i to se může stát. Sice by nemělo, ale budiž. Částku za opravu nám měl poslat dotyčný v sms. Uběhl týden a bez odpovědi. Už nám to chování bylo divné. To to nechce zaplatit? Ani telefon nezvedal. No stavil jsem se tam osobně. Pán dost divně koukal, převzal si peníze a já odjel. Za další týden šlo auto k našemu známému opraváři na jiný úkon. Říkali jsme mu o náhonu, ať ho tam vrátí. On se jen smál.

No jo, klasika. Někde s tím jezdili a zapomněli náhon vrátit. No člověk se s tím bojí jet 10 km, když to není ještě dodělané a pak vám to z*urví v servisu.

Koukám, že stále jsem dost naivní .☺

Vašek

Nové pátrání po Štěchovickém pokladu

Do Třeště na Jihlavsku se přesunula známá dvojice hledačů nacistického pokladu Mužík a Gensel. Ti označili jako vysoce pravděpodobnou oblast výskytu dobře známého pokladu třešťské nádraží a jeho přilehlé pozemky. Podle čerstvě objevených zdrojů v archivu se pod přilehlými hospodářskými budovami měla nalézat přísně tajná továrna a laboratoř. Právě ony budovy měly sloužit jako maskování a ubikace vězňů, dovážených na práci z koncentračních táborů v Rakousku. Středisko mělo údajně sloužit pro vývoj a výrobu zbraní "Fau", které měly zvrátit blížící se prohru nacistického Německa.

Na jaře 1945 sem měly být převezeny a uloženy cennosti a archivy berlínského gestapa. Ukládány měly být do šachet a podzemní továrny a posléze měly být zabezpečeny a utajeny odpálením a zavalením. Mluví se i o ukryté jantarové komnatě. Bývalé budovy tohoto komplexu patří buď národnímu dopravci nebo místnímu muzeu a v současnosti většina slouží jako sklad nebezpečného odpadu. Na záhadné místo jsme přijeli za panem Mužíkem, aby nám ukázal, kde se má zmíněný poklad nalézat. Ukazuje na čerstvé výkopy okolo budov a sděluje, že nepochází od něj, ale od členů zmíněného muzea, kteří prý také tajně poklad hledají, a to právě podporuje jeho hypotézu. "Pátrání po ukrytém pokladu se snaží maskovat jako opravu vodovodu, kanalizace nebo stavebními úpravami", dodává . Také si myslí, že toto "hromaditelské sdružení" objevilo některé z dochovaných nacistických technologií a snaží se je ukryt mezi množstvím svých exponátů. My jsme se dále zeptali, jaké informace má o Třešti známý záhadolog a publicista Josef Klíma. Ten zjistil, že měl v listopadu 1944 v Třešti působit i obergruppenfuhrer Johann von Mottelstein, který patřil mezi nejznámější Hitlerovy okultní vědce. Ten dle nepodložených informací prováděl experimenty s psychotropními látkami pro stvoření "nesmrtelného vojáka" a dále vyvíjel technologii pro zpomalení stárnutí. Nám toto připadalo velice přehnané, a tak jsme šli mezi místní obyvatele, abychom zjistili, co si myslí oni. Ti se ale kupodivu v některých věcech shodovali. Mají se tam konat okultní seance klanu osob, navazující na činnost, která se na místě děla za války. Dozvěděli jsme se z několika různých zdrojů například, že se zejména k ránu z budov ozývají různé zvuky a několik občanů dokonce zahlédlo, že se okolo nádraží pohybují osoby připomínající zombie. Josef Klíma poukazuje na nevyjasněné zmizení obergruppenfuhrera Mottelsteina. "V jednom dokumentu se udává, že byl zastřelen v roce 1969 v Argentině a ve druhém, že spolknul kyanidovou ampuli v sovětském zajetí ještě před koncem války" Obě dvě varianty jsou podle něj nesmysl. Je si jistý, že obergruppenfuhrer přežil válku a sám nebo jeho potomci stále usiluje o získání pokladu zpět. Že je do celé kauzy zapleteno místní muzejní sdružení není pochyb, nahrává tomu i fakt, že mu začaly chodit na účet podezřele vysoké částky z Německa. Údajně se u budovy konaly i cvičné střelby. Znamená to opravdu, že mezi námi žije skrytě tajná nacistická organizace?

Honza

I sběratelství má svá rizika

Bylo mi tehdy necelých 12 let. Byl podzim a zrovna jsme se s dědou a babičkou vraceli domů po práci na poli na Hradiskách. Jeli jsme po polní cestě naší červenou škodou 100. Pomalu jsme se blížili k silnici, když v tom jsem v dáli zahlédl, jak se ve křoví něco leskne a třpytí. Jak jsme se přibližovali, tak jsem v té lesknoucí se věci poznal obrazovku televize. „Zastáááv, dědo zastááááv“, křičel jsem. Zastavili jsme a já jsem ihned běžel zkoumat, co že to v tom křoví vlastně leží. Byla to Limba. Kompletní, zachovalá, neodměděná, dokonce i šňůru měla! Do auta se ale bohužel nevešla, neboť na zadním sedadle, vedle mě, seděly ještě dva pytle brambor. Přesto jsem byl rozhodnutý Limbu zachránit. Od našeho domu to byly jen asi dva kilometry, tak jsem si připravil dvoukolák, že pro Limbu pojedu. Ovšem v té době jsem ještě neměl dost sil (bylo mi 12 let) na to, abych sám takto velkou telku vytáhl z křoví a naložil na vozík. Po dlouhém a dlouhém přemlouvání se mi podařilo přesvědčit mamku, aby šla se mnou. Ještě celou cestu jsem musel slibovat, jak si uklidím, jak budu poslouchat, jak se budu učit…

No však ti, jejichž rodiče nikdy neměli pro naše sběratelské vášně pochopení, mi jistě dají za pravdu, jak to bylo někdy složité. Konečně jsme byli na místě a naložili nebohou Limbu na dvoukolák. Mám vyhráno, pomyslel jsem si. Vydali jsme se s dvoukolákem k hlavní silnici. Vyčkávali jsme na krajnici, než přejedou auta, abychom mohli přejít na druhou stranu. A co čert nechtěl, zrovna kolem jela hlídka policie. Policajti si jistě řekli: „no jó vezou to vyhodit na černou skládku“ a tak u nás zastavili. „Dobrý den... takže kam to vezete?“ „Nó, my jsme to tady našli a vezeme to domů“, říkali jsme. Nevěřili. Ještě jsem jim šel ukázat, kde ta televize ležela. „Já starý televize sbírám“, podotknul jsem, a i mamka to potvrdila. Policajti se chvíli rozmýšleli, jestli nám má dát dýchnout, nebo nás rovnou odvézt do blázince, ještě několikrát několikrát obešel dvoukolák s naloženou televizí, a pak říká: „nooo, tak já vám teda věřím, nooo... ale zmizte ať už vás tu nevidím“. Co si budem povídat, nic příjemného to nebylo, ale dobrá věc se podařila. Limba byla zachráněna.

Radim

Moudro dne:
Lepší televizi nenajít, než jí najít

10 z 9
bezdomovců
dodává
televizory
Teletýmu

Televizní pohádka

Hjhajo jájo, Udata hda jda nedetata. D búu oo aa da ta otadata dtdt ta vu. Auto hopa udata. Judata dta da d d d tata mama udatata. Mámo, táto hta d d ta óóó. Já oto oto hta hta pampa. PAMPA TÍTÍ!!! Udata jda vu bum. D m m m jájo, pi.

Vypráví Franta, těsnopis Kačka

Sběratelství Jaromíra Soukupa

Každý lichý pátek na TV Barrandov v premiéře od 17:30

Nezapomenutelná návštěva

Já u něho byl tak před 7 rokama. On to nebyl až tak sběratel, jako spíš sbíratel. Podle toho, co jsem viděl a co mi sám pověděl, měl vlastně všechno ze sběrných dvorů, jeho charakteristickou vlastností bylo to, že prostě bral naprosto VŠECHNO. Doma v obevákú měl nádhernou sbírku starých rádií v regálech, to bylo pěkný. Zbytek ale (celej barák, myslím dvě patra, všechny místnosti krom WC, ve sklepě, na chodbách, ve dvou garážích, všude napraný až skoro ke stropu prakticky bezcennýma krámama (tiskárny, kopírky, vraky, PCčka...)). Já jsem to nikdy u nikoho neviděl, svou sbírku jsem teprve začínal, takže jsem byl jaksepatří konsternovanej. O takových lidech, kteří se totálně zavalí odpadkama jsem už něco slyšel, ale ještě se s nima nesetkal. Šok!

No a po druhý jsem k němu přijel asi po půl roce, že prý by se určitě u něho pro mou sbírku něco našlo, že to chce jen aby mu někdo pomohl se v tom pohrabat. Jel jsem teda do Ivanovic, za dopravu nechal spoustu peněz, vzal si i v práci volno. Bylo ukrutný vedro. Skoro celou garáž jsem s ním vystěhoval ven, spíš já než společně, všechno bylo strašně těžký, televize, tiskárny, kopírky..., když to bylo všechno venku, vybral jsem si asi jen tři, čtyři věci. Tak to prý né, tohle si chce nechat a tohle taky nechce prodávat. Přišel mrak a začalo strašně lejt. Všechno top tam zmoklo, ty starý televize, rádia, tiskárny, kopírky, všechno bylo mokrá. A tak rychle dovnitř. Takže jsem to zase jak blbec tahal zpátky všechno. Pak ale slunce opět vylezlo a on, že to chce venku usušit....

To už jsem měl dost a nějak jsme se spolu dohodli, že se to vytahovat už ven nebude. Umíte si asi představit, jak to potom s těma věcmá mohlo dopadnout... No a že prý jdeme trochu hrabat do sklepa. Odtud ale už nechtěl skoro nic vyndávat, že prý už beztak to jsou jen samý věci, co by mě nezajímali. Takže suma sumárum - připravil jsem si takovou hromádku drobných věcí, který bych až tak moc ani nechtěl. A jedno PP06. Pořád nebyl schopnej mi říct cenu.. když jsem něco navrhnul, zdálo se mu to málo. A že si to prý rozmyslí a až se příště stavím, tak už bude vědět. Vzal jsem si teda jednu jedinou věc, co jsem od něho vyhrál na Aukru a zase jel těch asi 400 km zpátky domů. Ještě taková perlička: Když jsem se po tom úporným celodenním stěhování vypravil s velkou taškou (s tím vyaukrovaným počítačem) na vlakovou zastávku, tak moc mě bolela hlava, že jsem si lehnul do trávy. Za několik minut stála nade mnou dvojice mužů, abych se jim legitimoval. Prý kriminální policie. A co to mám a odkud to kam vezu. Povídám, že je to počítač koupenej od místního sběratele. Řekl jsem jim jeho jméno-a oni: neznáme, můžete nás k němu zavést? Ale mě jede za chvíli vlak, tak já mu zavolám. Volal jsem mu, ale už mi to nebral. Kriminalisté ale uznali, že asi jsem vážně sběratel a né neznámý pachatel, který tam právě den předtím vyloupil několik chat o televize .

Autor si nepřeje býti jmenován. EEEEEEEEE

Začalo to v Unhošti a skončilo v Chotíkově .....

To takhle jednou v pátek po práci jsem se právě vydával na nádraží v Plzni a měl jet do Prahy, kde mě čekal jeden kamarád, který tam tehdy pracoval.

Protože sbírám ústředny, napadlo mě se podívat na internetovou nabídku, že by tam nějaká mohla být. A skutečně, jedna malá obec za Prahou blízko dálnice D1 nabízela k prodeji ústřednu jejich místního rozhlasu. Podle rozmazané fotky, která zabírala jen horní díl jsem poznal, že se jedná o běžnou 100V ústřednu, akorát částečně předělanou kutilem.... Ale bylo mi ji líto, tak jsem tam zavolaal, že si ji přesto pořídil a uvedu do původního stavu....

Na ceně jsem se dohodl s panem starostou, moc jsem nenabízela, chvíli jsem si říkal, že jsem se na to měl vykašlat, ale nějak mě lákala....

V Praze skutečně čekal kamarád, tak jsem mu vše pověděl a po cestě do Oslavan jsme se zastavili v oné obci... Protože to bylo v pátek a jeli jsme z hlavního města na D1, krátili jsme si čekání v kolonách naší úžasné dálnice povídáním o práci, kterou budu provádět na jeho“ Veterán aréně“ v Oslavanech a o sbírkových exponátech. Mimo jiné přišla řeč i na moji nejoblíbenější část sbírky – DR rozhlas (rozhlas po drátě). Říkal, jaký exponát bych chtěl sehnat a já sdělil, že dlouho sháněný DR075, který býval svého času na většině zesilovaček DR, ale celoplošně ho Československé spoje nahradili novějšími.

Byl jsem následně tázán, zda bylo ještě něco před tímto typem. Odpověděl jsem, že 250W koncové stupně odvozené od ústředen RU – C. Měli v tom být elektronky RE125B. A i o moji sbírkové raritě – jeden prázdný rezavý rám jednoho šuplíku této ústředny (samozřejmě bez traf a součástek). Jak to celé vypadalo jsem samozřejmě nevěděl, stejně jako jeden jiný kamarád, který dělal u Spojů jen asi 20let, tak první typ, se kterým se začínalo v Unhošti znal jen z vyprávění....

Cesta ubíhala a za chvíli jsme stáli před úřadem a již nás vedli po schodech k odpojenému rozhlasu. Po otevření dveří jsem viděl, že ústředna je nějaká „divná“ a že jsem se při „domýšlení fotky“ hodně mylíl. Bez jakéhokoli nadšení jsem prohlížel šedý stojan v rohu místnosti, načež mi přinesli náhradní díly, mezi nimiž dominovala klasická červená krabička asi od elektronky EL51, ale nějak moc velká.....Pak se mi zeptali, zda to skutečně za dohodnutou cenu koupím, nebo jestli by to snad nebylo nějaké cenné...

V tom jsem již vytáhl spodní „šuplík“ ústředny a zíral na ohromné transformátory , rtuťové usměrňovače a na nápis na krabičce elektronky RE125.....Na stěně růžice od drátáku a do nich vedla kabeláž. Tak jsem hned řekl , že se jedná o kdysi běžnou ústřednu rozhlasu po drátě 250W (DR025) a že to sice není, co jsem se domníval, přesto ji беру... Kamarád koukal na koncové stupně a přitom si vzpomněl na rozhovor před cca 20ti minutami v autě..... Následně jsem se dozvěděl, že bývalý pracovník Místního národního výboru asi před 45lety dělal na DR rozhlasu a odtamtud to dotáhl na výbor, kde to zapojil, aby bylo čím hlásit a nemusela se pořizovat nová drahá supermoderní AUA120 s moderními EL34.

Naložili jsme ji do auta, vešla se tam natěsno, neboť jsme tam vezli ještě dveře od kamaráda z Ruzyně. Pak jsme večer přijeli ke garáži v Ivančicích, kde má kamarád pár „sbírkových drobností“ v banánových krabicích. Po vyskládání a následné komprimaci jsme to tam dostali i s DR025 a já šel v klidu spát do uličky v pokoji pod prohnuté dřevotřískové desky, na nichž se nakláněly u stropu naskladněné počítače IQ151 a další věci. V sobotu jsem pracoval na budově Oslavanské „Veterán arény“a pro doplnění pitného režimu dokonce udělal kamarádovi školení jak poznat v supermarketu 11stupňové pivo od desítky.....a navštívili jsme i místní nákupní středisko barev, televizorů, betonových dlaždic a předmětů vhodných na prodání na nejmenovaném aukčním serveru.....

V neděli pak po práci na budově došlo k naložení a cesta domů již probíhala hladce až na kolony D1 a romantické vůni spálené nafty, která po cestě z výfuku pronikala do vozu pootevřenými pátými dveřmi z důvodu vyčnívajícího konce ústředny. Až doma jsem ji prohlédl a zjistil, jak je vlastně dělaná a že má i své typové označení.....

A proto přeji všem vše nejlepší do nového roku, hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

A nezapomeneme, že i to, co se domníváme, že se nedochovalo, může na nás všechny čekat kdekoli....

Jirka

The best hlášky z tripu s Oktávkou

PÁTEK

Borovičková: Vy jedete k moři?
My: Jo jo tímhle Borovičková: No to snad ne!

Babča: Honzíku? ..... Já tu na něj mluvím a on tu není.
...Jel pro hadici k mazadlu.

Děda: Jó voni teprv začali opravovat auto. To odjedou tak ve středu...

Příslušnice PČR u nehody kamionu – cca 22:00: Musím Vás upozornit, že vám nesvítlí levý blinkr. A teď už svítí?
Teď už jo. No tovíte ono to výstražné nemá....
...Začervenalý odchod

SOBOTA

Na benzince v ČR: Dobrý auto,když mě bylo 13, tak jsem měl Oktávku. Pak jsme ji s kámošem otočili na střechu.

.. Modrá byla. Mladická blbost. Jakej by to byl dneska pěknej veterán.

Na břehu Dunaje v Rakousech: Nějak Vám to sedí kluci, máte to nějaký přetížený. To jste takoví nároční, že toho tolik vezete?

Němci u Balatonu: Šéne váken, how old is it?

Rakušáci u Balatonu: To je Žigul? Né to je Škoda...

NEDĚLE

Polák u Balatonu ráno: Dobré auto, kam jedete? → Nadšeně radil s cestou a ukazoval na mapě.

V Bosně na hranicích: Celníci mezi sebou – No pojď se taky podívat. To je nějakej padesátej šestej, padesátej sedmej. Tady čtu šedesátá prvá. Nadšení a vyplemení .. No to je auto z pořádného plechu.

V Bosně v kempu: Veliká oslava čehosi – přijíždíme → kemp ztichne → Všichni k nám – Mohu si to vyfotit? Mohu si sednout?

Majitel kempu: Doufám, že nemáte problém s autem. Ne ne, rádi by jsme se tu ubytovali. OK. A bylo by něco k večeří? Všechno je možný – ól is pásibl.

Místní týpek: Můj otec sikoupil Škoda v 89-tym. Favorit? Jó jó Favorit. Ja jakou barvu? Taková žlutá nějaká.

PONĚLÍ

V Bosně v kempu – majitel: To máte soubou i TV? To jste takoví tv maniaci? My už nemáme analog.... Sice nemáte analog, ale máte komunistický auta.

Majitel kempu při odjezdu: Znova se ptám proč s tímhle autem, proč? I dont understand..

Místní Big boss v brýlích sedící v autě: Moje vzpomínka na takovéto auto – Zapalovali jsme cigáro a chytla nám celá sedačka.

Kdesi v BiH před obchodem: Vidím češi, vás musím pozdravit. Já psacoval 6 let v Praze. Můj syn teď hraje v extralize...

Hranice BiH a HR: Hranice, která zároveň slouží i jako vrakoviště. Celník: Sedící u stolečku venku, na kterém jí svačinu a vedle ní má roličku – obklopen hladovými psi. Co to tam děláte? Horkej motor, dlouhá cesta do kopce. Celník na druhého celníka: Motor.. Celník na nás: Sedět v autě, čekat.. Psi se vrhají na nás.

HR celník: Něco k proclení? Alkohol, cigarety? Jen dvě piva. Smích. Škoda Octavia – šedesátá prvá. Pokývání hlavou.

ÚTERÝ

Kemp u moře – poloostrov Pag, Rakušanka: Super auto, to je Trabant? To vypadá jak Trabant.

Polák: Můžete mluvit česky, já pracoval dva roky v ČR. Přivezl jsem si odtamtud Škodu 120. To bylo dobrý auto. Pak jsem měl Favorita. No a my přijeli s karavanem, to už je taky veterán. Si to Vaše auto musím nafotit i zevnitř. Ráno jsem si ho fotil už z venku.

STŘEDA

Kemp snobárna – ráno: Nějakej čech: Můžu se zeptat, jak se jelo s takovým autem? Jak jste to jeli dlouho?
... Moc nechápal...

Trajekt: Na straně pevniny- motorkář z ČR – Můžu si to také vyfotit? Já měl taky přesně takovou. A ještě Felicii. Ale to už je pryč...

PORUCHA Socka v roztrhané košili: čěška

Paní na telefonu v ČR: Už to tu vidím – 61 veterán

Telefon – servis HR: Karamba nákladák...

Odtahovák volá z okénka: Vy volali? Škoda?

Odtahovák do telefonu: To není normální auto, takový auto jsi ještě neviděl. Odtahovák na nás: takový auto jsem v životě neviděl.

Odtahovák na kamioňáka, co jel těsně kolem: Kretéééééno!!!

V servisu: Co rozbity? Tady. Svařit? Svařit!

Odtahovák: Nebojte se, tenhle opraví úplně všechno.

ČTVRTEK

Mechanik na Vaška: Škoda mechaniker.

PÁTEK:

Na hranici HR a Maďarska: Škoda jede dobře?

SOBOTA:

Na benzince v Letovicích: Pumpařka Kam jedete? Už z Chorvatska. Jó do takovýdleho autíčka se leje ten lepší benzín. Do Nového všichni nadávaj, to je moc drahý. Nedávno jsme tu měli kamaráda Felicii.

V Barchově: Tak měli jste malou, nebo velkou závadu?

V KD Barchov Laušmanka: Telka se mi rozbila, pračka, mrazák, lednice mi teče. Pračku jsem říkala? A čerpadlo. A vodu ve studni nemám. 7 tisíc důchod mám jenom.....

Ohlédnutí za létem

Kde jsou ta úmorná vedra, dlouhé dny a spora oděná děvčata. Pojdme zapomenout na zimu za oknem a zavzpomínejme na ten den, kdy Rekreační středisko Teletým v Plané poctila návštěva věru netradiční. Sedím si tak na vyhlídce před kioskem a koukám na klidnou vodu Berounky. Odpolední klídeček, pívko, no paráda. Vtom z ničeho nic prudká přívalová vlna smete koupající se děcka na pláži a odhodí je o pár metrů výš. Na přívalovou vlnou žlutý člun s dvěma vesly se přičítí ke břehu. Z něj se vykulí zavalitá postava a hrne se rovnou ke kiosku. Rozráží hlouček přihlízejících se slovy: „dej se tu flašku celou“. Půl litra tuzemáka je ta tam. Chvilí si říkám, je to opravdu on? Ano - sám nejvyšší a i se svým věrným ovčáckým psem, který táhne něco velkého. Miloš zapíjí ruma jednou chlazenou Plzní a přikusuje Kosteleckou klobásku. Fakt dobrá a tady má Teletým odnás malý dar.... A než se stačím vzpamatovat, voda se zas čeří a oba mizí v dáli.

Pozn. redakce: Onen dar je hlavní výhra v soutěži. TAK SE KUA SNAŽTE!!! ;).

Vašek

Bestseller loňského roku

Když normální člověk z Plzně nebo z Prahy zavítá do těch končin, tam kde je Brno (to je to slavné město, kde lóni vynalezli kolo), tak nevychází z úžasu. Hlavně při setkání s místňáky, kteří, no jak to říct, jsou prostě jiní... No a úplně nejhorší je, když někdo z dálného západu, kde již dnes je včera. Teda to je spíš ten druhý směr. No neva. Prostě z druhé strany republiky jede do Brna za kámošem, kterej bydlí kousek od Kuncovky. Ocitne se tak rázem uprostřed Brněnského Bronksu. Ale i pro tyto exoty máme radu: Před návštěvou Brna si přečtete knihu Brno a nic Vás nepřekvapí.

Redakce

Kterak jsem k maturitě z češtiny přišel, aneb o kouzelné láhvi a nájezdníku v ní umístěném, kterýžto mi umožnil až k maturitě z jazyka českého doplouti.

Jako každý rok se i v roce 1995 použilo maturitního triku jak získat maturitu z češtiny. Učitelce českého jazyka, které se přezdívalo Laura, a která učila od nepaměti na této střední škole, a o níž nikdo nevěděl kde učila český jazyk před tím, než na tuto školu po jejím založení před 120 lety nastoupila. Paní učitelka byla velkou čtenářkou. Každý, opravdu každý den přečetla několik knih. Všechny knihy věděla nazpaměť. Takže mě už ani neudivilo, že když jsem měl podat referát o nějaké současné knížce co jsem přečetl a vybral si TATRY MÍŘÍ DO DAKARU, tak i tuto znala. No alespoň jsem jednou dostal slušnou známku.

Každý večer četla, což všichni věděli. Co ale bylo velké tajemství, které se rok od roku předávalo dalšímu pokolení studentů před maturitou, to byla informace, že u toho pila Korzár. Proto i naše třída zakoupila láhev Korzára. Večer před maturitou potom pouze stačilo donést láhev Korzára a zazvonit u malého bytu plného knížek a prázdných láhví, kde PhDr. Raňajková bydlela. Ráno potom, když jsem došel k maturitě, tak jen seděla u stolu a poslouchala o prokletých básnících, což bylo téma které jsem si vylosoval. Literaturu jsem se musel celou dobu předtím učit, a celou se ji naučit, abych z češtiny prolezl. K tomu mi pomohl i ten Korzár, protože PhDr. Raňajková nebyla schopna klást další doplňující otázky. Jak píše Wikipedie - Korzár je z latinského *cursarius*, čili v doslovném překladu "nájezdník" a od své vlády má oficiální pověření k vedení kořistnické činnosti na moři. Tento nájezdník mi pomohl v moři tvrdých a měkčích i přičestí minulých a dalších pravopisných bouří a tornád proplout až k maturitě z českého jazyka.

Václav, 5.B

SPORT

Přinášíme celkové výsledky za uplynulý rok 2018 ze všech oblastí

Jako první se podíváme na srovnání TJ Sockol Teletým s SK Silo Třešť.

- V Atletice si drží prvenství Třešť, kde si chlapi osvojili práci s koulemi a štafetovými kolíky, zatímco Teletým má pouze bláto na hřišti.
- V golfu jsou síly vyrovnané, v každém z klubů jsou členové, co nemůžou natrefit na správnou díru.
- Hokej: Co se týče samostatných nájezdů na sběrné dny a dvory, jednoznačně vítězí Teletým. Občas někomu z Třešťských medvědů zfauluje žaludek, močový měchýř, či svěrač, což končí zakázaným uvolněním.
- Ve slalomu s kolečkem cihel s přehledem vítězí Třešť.
- Řeckořímské zápasy - vítězství obhájilo SK Silo zasazením svého předsedy do okna, dále exceluje svým tanečním nadáním - tancem na stole a u tyče.

A nyní se podíváme na jednotlivé sportovní matadory:

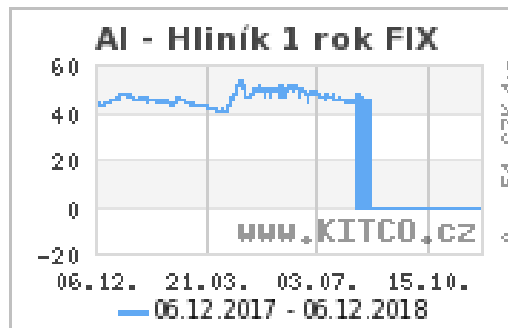
- V bojových sportech vyhrává jistý člen z Trnové, který vítězí v házení šavlí.
- Tenisový Trenér z 5.B dává dobré rady ke hře Třešťáků, ti ale vše hází do autu. Stejně tak pracují i radami konkurenčního trenéra alias 5.B mladšího.
- Celosvětovou špičkou ve vzpírání (nejen činek) je hříčka přírody z Chotíkova. Ten také drží v šachu svého konkurenta v hromadění Stejšen z Oslavan.

Bonusem ještě celosvětově neuznané sportovní sběratelské aktivity.

- Jedním z nich je spamování na facebookové skupině Výrobky. Zde si bod neodnáší ani jeden subjekt. Jednoznačně prvenství má neutrální hráč – jistý gumák v gas masce.
- Letitým vítězem v kategorii (bohužel stále ještě neuznané) sbírání B4 je onen pražák, na jehož jméno mnozí konkurenti nemohou přijít.
- Redakcí oblíbená podkategorie Hromadění autovraků. Zde matadoři z Chotíkova a z Oslavan mají velkou konkurenci v bráškách V a H, kteří už jim dýchají na záda.

Ekonomické okénko

Inzerce

- * Vyměním neodměděnou televizi za neodmosazenou.
- Honza
- * Vykoupím přebytečné množství vašich zbytných Orav 222.
- Vašek
- * Vyměním obraz Gustava Husáka za obraz Václava Havla
- Lukáš
- * Chlapi z 5. B zdarma poradí i v těch nejtěžších situacích.
- * Převrta nadměrných břemen SaB družstvo Chotíkov
- * Koupím technickou na Wartburga – značka: Aspoň na rok Mike
- * Za sud rumu celou Třešť
- Předseda
- * Volná místa v naší mateřské školce pro Vaše dítě. Značka: Jižní Morava, eeee
- * Záchraná stanice opuštěných OTF a OVP v Černé hoře se ujme i Vašeho přístroje. Značka: Nadstandardní péče.
- * Pronajmu chatu na břehu Orlice. Klidné prostředí, romantika, soukromí. Ideální pro milence. M+M
- * CK Lulu pořádá poznávací zájezdy na východní Slovensko. Naše značka: Uvidíte co ani vidět nechcete.